

VOKIETIJA

LIETUVIŲ DIENA VECHTĖJE

Nedidelėje Vechtės kolonijoje Lietuvių Diena sudarė ypatingą reiškinį. Į ją suvažiaavo Bremeno, Osnabrueko, Diep holzo, Oldenburgo ir kitų apylinkių lietuviai. Turėjo gražią S. Motuzo lietuviškų drožinių parodą, kurią iš viso aplankė apie 500 žmonių. Tiek iškilmingose Mišiose, tiek pietuose ir minėjime dalyvavo taip pat ir geras būrys svečių vokiečių. Miesto valdybos direktoriui buvo įteiktas gražus lietuviškas kryžius, kuris bus padėtas miesto rutužėje. Visi seneliai, gyveną prieglaudoje buvo apdovanoti, meilės ženklai, raudonom rožėm. Meninę dalį atliko vien jaunieji talentai.

ISVEŽTUOSIUS SU KONCERTU paminėjo Liubecke jaunieji lietuviai dainininkai. Tiek paminėjime, tiek koncerte dalyvavo dalyvavo daug kitų pabaltiečių.

GERBIAMI ŽYMIJAI LIETUVIAI. Yra sudaryta komisija kuri rūpinasi paminkle pastatymu a.a. E. Simonaičiui, buvusiam Mažosios Lietuvos ve-

kėjui ir Klaipėdos krašto gubernatoriui. Jo globotą fondą Vydūno raštams leisti ir kapui tvarkyti perėmė Fr. Skėrys, Vasario 16 Gimnazijos mokytojas.

LANKĖSI PAS ANGLIJOS LIETUVIUS šios gimnazijos direktorius V. Natkevičius. Jis supažindino juos su vasario 16 Gimnazijos rūpesčiais jis prašė pagalbos naujų gimnazijos pastatų statybai. Lankėsi Anglijoje ir kun. V. Šarka, kuris atvyko drauge su 35 skautais, vykstančiais į Lietuvos skautų stovyklą.

LIETUVIŲ ŠALPOS DRAUGIJA rūpinasi padėti mokslus einančiam lietuvių jaunimui. Ji išdalino jiems ypatingas dovanas.

PABALTIEČIŲ STUDENTŲ suvažiavimas įvyko spalio 30 — lapkričio 2 d. Jame energingai reiškesi ir lietuviai studentai. Juos ir kitą jaunimą ypač judina kun. J. J. Damijonaitis, kuris yra Vokietijos Krašto Lietuvių Bendruomenės Valdybos įgaliotinis jaunimo reikalams.

ISPANIJA

LIETUVIŠKA PROGRAMA IS MADRIDO

vėl pradėjo veikti nuo spalio mėn. 1 dienos. Jos bangos puikiai girdimos Lietuvoje. Bus girdima net 45 minutes — 15 minučių naujas kasdien turinys ir du kart po 15 minučių pakartojama ta pati programa.

J. A. V.

60 METŲ «DRAUGUI»

Šiais metais Amerikos lietuvių dienraštis «Draugas» atšventė savo gyvavimo 60 metų sukaktį. Per tuos ilgus metus šis dienraštis yra labai daug gero padaręs lietuvių išeivijai ir pačiai senajai tėvynei Lietuvai. Savo straipsniuose jis kėlė daugumą opiausių lietuvių tautos klausimų. Taip pat Lietuvos istorijai jis yra ir bus nepamainomas šaltinis. Siūloma jį net mikrofilmuoti, kad, atsitikus gairėms ar kokiam kitam nelaimėi, būtų turima jame paskelbtos žinios.

AMERIKOS LIETUVIŲ KONGRESAS

Detroito puikiai pavyko. Jį organizavo Amerikos Lietuvių Taryba — ALTas, jis įvyko rugpjūčio 28—31 dienomis. Jį sveikino 80 lietuviškų draugijų ir sambūrių. Kongrese dalyvavo 253 ALTą sudarančių draugijų atstovai ir 43 svečiai. Pranešimą apie 5 metų veiklą padarė pirmininkas

Inž. Eug. Bartkus ir 14 atstovų. Ypatingai geros buvo 3 paskaitos ir įdomūs simpoziumai-paskaitėlių grupėse su gyvomis diskusijomis.

Buvo ir iškilmingos pamaldos, kurias atlaikė naujasis vyskupas Antanas Deksnys. Kongresas baigtas rezoliucijų priėmimu, iškilmingu posėdžiu banketu ir koncertu. Koncertą atliko solistės Daina Mongirdaitė, Aldona Stempuzienė, muzikas Darius Lapinskas ir aktorius Leonas Barauskas.

TRYS NAUJOS PLOKŠTELĖS

Solistei Aldonai Stempuzienei ir muzikui Dariui Lapinskiui vėl nuvykus Europon, draug su Stutgarto simfoniniu orkestru buvo įrašytos trys lietuviškos kūrybos ir pasaulinių arijų plokštelės. Aldonos Stempuzienės plokštelėje įdainuota Carmen, Trubadūro, Don Carlo, Orfeo ir kitos arijos. Dariaus Lapinsko plokštelėje girdisi Lapinsko lietuviškų dainų spalvomis sukurtosios «Ainių dainos» ir «Le Sept Solitudes» su poeto Oskaro V. Milašiaus žodžiais. Trečioji plokštelė — tai muzikinis fonas Leono Barausko skaitomoms liaudies pasakoms «Pamotė» ir «Boba ir vilkas» bei Juliaus Kaupo «Arlekinio meilė».

KANADA

LIETUVIŲ KATALIKŲ SUVAŽIAVIMAS

įvyko Toronte spalio mėn. 4—5 dienomis. Jį suorganizavo Kanados Lietuvių Katali-

kų Centro organizacinis komitetas. Dalyvavo daug atstovų lietuviškų draugijų, parapijų ir vieuolynų bei kitų sambūrių.

◆◆◆

«TAU VISAS ŠIRDIES GELMES ATVERSIU»

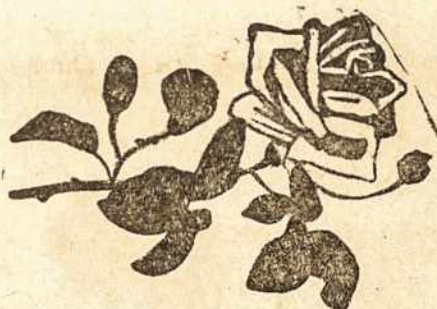
— susidaro įspūdis, klausantis naujosios Jono AISČIO poezijos plokštelės. Ji vadinasi «Ketvirtasis Literatūros Vakarai». Stereo plokštelė, išleista Karvelio. Savo kūrybą skaito pats poetas J. Aistis. Tai tikrai puikus leidinys. Plokštelėje randasi net dvi puokštės rinkinių eilėraščių: «Gegutėlė», «Augo sode», «Karialiaus sode», «Šilainė», «Serenada» ir kt.

Jono Aisčio skaitymas yra aiškus, švelnus, dainuojantis visais lietuvių kalbos nuanansais. Jo balse girdisi violončelė, fleita, lumzdelis, sudėjus juos draugėn. Kažin, ar kas kitas perduotų geriau už jį eilėraščių «Peisažas» šį posmelį:

Laukas, kelias, pieva, kryžius.

Šilo juosta mėlyna,
Debesėlių tankus išas
Ir graudi, graudi daina”.

Tikrai verta šią plokštelę įsigyti. Jos kaina 5 doleriai.

Pirmosios Dienos Brazilijoje

FELIKSAS RALICKAS

(tęsinys)

Charašo sustojo. Paleidę savo damas, šokėjai ėjo laukan rūkyti fumo. Iš lietuvių dar niekas nešokome, nes visi norėjome pamatyti kaip vietiniai šoka.

Vėl griežė sanfona, vėl visi ėjo pirkion ir šoko.

— Na, po šimts pypkių, eisiu ir aš šokti — pasidrasinau ir nusitenkiau Donai Marijai. Ji šyp telėjo, parodydama savo dvi eiles baltų dantų. Gal ji ir paraudonavo, bet juoduose veido skruose tuose negalėjau pastebėti. Šoku, tačiau nesiseka ir tiek. Neį polka, nei valsas, nei kas kita. Bet šoku ir bijau užminti ant basos Dona Marijos kojos. Kažkaip pakrypau ir stumtelėjau vieną juoduką. Tas nemaloniai pažiūrėjo į mane.

— Desculpe, Senhor — atsiprašau, pone — ir nemalonumas laimingai pasibaigė.

Charašo pakilo ir, tampydamas sanfoną, linksėdamas kojomis ir taktan kraipydamasis įsimaišė šokėjų tarpan.

Gal aš privarginau Mariją, kad juodej jos kaktoj sužvilgo prakaito lašai. Mat, aš nemoku brazilišškai šokti, teisinausi jai, šokiui galų galė pasibaigus.

Kiti lietuviai irgi skundėsi negalį šokti — ir tiek. Po kelių šokių Charašo sanfoną pavadavo du brazilai grodami «kavakinu». Pastebėjau, jog Marija norėjo, kad aš ją vėl vesčiau šokti. «Na, maniau, — dar kartą pasistengsiu».

Charašo buvo gana patenkintas. Jis be galo linguodamas, iš lėto suko vieną lietuvaite. Po kelių sambų ir «šoro», Marijos motina iškėlė savo baliui vaišes. Pasirodė kelios metalinės lėkštės, pridėtos mažų puodeliukų kavos ir daug stikliukų su «pinga» — degtine. Marija, jos sesuo ir motina vaikščiojo prie kiekvieno ir siūlė kavos su pinga. Marija priėjo ir man pasiūlė.

— Ne, pingos nereikia. Pakaks kavos — bet pagalvojau, kad jos nebus nė vieno vyriško gurkšnio — toks mažutis tas tas puodukas. Paėmiau ir pridėjau prie lūpų. Bet kaip nustebau, kad smarkus kavos kvapas užgniauzė gerklę.

— Na, — pamaniau, — jie kavos žmonės, tai moka ją virti, — ir kai mažas gurkšnelis pasiekė gomurį, tai suabejojau, ar tik nebūsiu išgėręs juodai nudažytos valstybinės! Vargais negalais baigiau gurkšnoti kavą ir, kai atgavau kvapą, Marijai padėkojau.

Mano laikrodžiui rodant dvyliką valandą nakties, dvare sugandė varpas. «Charašo» nu-traukė paskutinį šokį ir visi pakile atsiveikinti su šeimininkais ir kits kitu. Motinos ar tėvai išsivedė savo dukras namo. Ir aš, padėkojęs Marijai ir kitiems, atsiveikinau ir parėjau namo.

Namie griežė nakties muzikantas žiogas vieną giesmę. Mano akyse ilgai stovėjo Marija, jos juodos akys... Ji juoda, bet širdį turi kaip ir balta, galinčią mylėti ir kęsti.

IŠKYLAUJAM

Jau seniai keletas jaunuolių lietuvių rengėmės kurį nors sekmadienį leisti toliau pasivaikščioti Brazilijos gamtoje. Vieno sekmadienio rytą penki vyrai: Skuja, Jočys, Budreika, brolis Liūdas ir aš, dar prieš saulėtekį patraukėm iš kai-

mo, Nors nemėgome ginklų, bet dabar turėjome du revolverius ir tris fakas-peilius. Ką žinai, kas gali kelyje pasitikti ar atsitikti.

Žingsniavome savo pažįstamais kavos laukais. Priėjome mišką, kur baigėsi kavynai. Kelias nusidriekė pamiške. Čia tai visi pirmą sykį atsidadūrėme. Milžiniai medžiai, nuo šaknų iki viršūnių apipinti žydnųjų vijoklių. Už miško didelė pakalnė. Jau iš tolo pamatėme vingiuojančią upę. Priėjome. Nėr jokio tilto. Kaip persikraustyti antro pusėn? Einame paupiu. Žolė kieta. Vanduo murzinas. pilnas drumzlių. Netoli, iš upės pakrantės pakilo du «tukanai».

— Kad tik nebūtų krokodilų — kažkuris prasitarė

Toliau paėjėję, laimei, randame nelaibą, skersai upę pervirtusį medį. Bet juo pereiti kitan krantan reikėjo kartelių pasiremti. Išsitraukėme «fakas» iš makščių ir iš netoliese augančio bambuko krūmo išsiplovėme reikalingas kartis ir laimingai atsidadūrėme kitame krante.

Galvijų išmintu taku traukėme per plačią lygumą, kurioj augo išsiskirsčiusios mažos kokoso riešutų palmės. Priėjome prie vienos, Ant žemės gulėjo daugybė prikirusių vaisių. Prisirinkome jų apšiai ir ieškojome akmens. Bet apversk tu visą žemę, o akmens nerasi. Tik kai vėl priėjome anksčiau už kokio kilometro paliktą upę, ra dome trupančios uolos gabalus. Ką darysi, kai nėr padoraus akmens, paėmėm ir uolas. Deja, tik kelis riešutus vos vos sudaužėm ir uolos sutrupėjo į gabalėlius. Riešuto luoba bent colio storumo, o branduolys tai kaip maža pupa. Tiek to, visi paragavome palmės riešuto.

(Bus daugiau)

LIETUVA

«NOSSA LITUANIA»
RUA JUATINDIBA, 20
SÃO PAULO, 13 S.P.
TELEF. 273-0338

LIETUVIŠKOS MINTIES SAVAITRAŠTIS

DIREKTOR RESPONSAVEL DR. JOSÉ FERREIRA CARRATO

REDATOR: JONAS KIDYKAS

Administr.: Jonas Bružikas

PRENUMERATOS KAINA METAMS: N Cr.\$ 15,00 visoje P. Amerikoje GARBÉS PRENUMERATA N Cr.\$ 50 00. GARBÉS atskiro numer. išleidimas N Cr.\$ 75,00. Paskiro Nr. Kaina Cr.\$ 30 SKELBIMAI: pirmame puslapyje N Cr.\$ 20,00 paskutiniam N Cr.\$ 15,00. viduriniuose puslapiuose N Cr.\$ 10,00. Ilgalaikiams skelbimams daroma nuolaida

Straipsnius ir korespondencijas redakcija taisy savo auožūūra. Nenaudoti straipsniai gražinami tik autoriui prašant. Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia redakcijos nuomonę. Už skelbimų turinį ir kalbą redakcija neatsako.

Is kokio molio mes nulipdyti?

KELIOS PASTABOS PO LAIKRAŠTI IR GYVENIMA PASIDAIRIUS
BR. ZUMERIS

Šitoks klausimas iškilo perskaičius "Tėviškės Žiburių" vedamąjį š. m. 20 nr. Tarp kitų dėmesio vertų minčių ten yra pasakyta: "Ne tiek žemė turi būti jungtumi, kiek tautinė sąmonė". Ir toliau: "...jeigu Lietuva šiandien būtų laisvas kraštas, išeivija padarytų ją nauju Izraeliu".

Kilnu gyventi dėl savos tautos, puoselėti jai gražias viltis, bet ta nelemta tikrovė maišo lyg purvina koja. Štai ir mes — su kokiom kilniom priesaikom pasitraukėme prieš porą desėtkų metų iš tėvų žemės! Laisvojo Vakarų pasaulio kraštuose tikrai niekas prievarta mūsų tautinės sąmonės neslopina. Niekam policija atėjusi į namus neuždraudė lietuviškai kalbėti, niekam žandaras iš rankų neištraukė lietuviško žurnalo ar knygelės ir už tai nepasiuntė į baltųjų meškų kraštus, Tiktai nelemta tikrovė iš mūsų šaiposi: «Ką gi atminės! Daugeliui lietuviška knyga ir laikraštis seniai jau ne tik iš rankų, bet ir iš erdvių butų į atliekamo popieriaus maišus išdulkėjo». Po tokios operacijos kalbėti apie tautinę sąmonę būtų per daug nekuklu.

VYNIS I KARSTĄ

Sklaidau «Tėviškės Žiburių» puslapius ir akys užkliūva už trumputės žinutės: Hamburgo mieste lietuviškai susituokė su vokišku Spitz, kita su Lembrecht, trečioji susižiedavo su Pritsch, ketvirtoji su Kropf ir penktoji su Spengler. Tai tik vienas Hamburgas! O ar mėginote suskaičiuoti, kiek tokių žinučių vienos savaitės laikotarpyje pasirodo lietuviškuose laikraščiuose, išeinančiuose įvairiuose kraštuose? Klaidi statistika didelei tautai, karsto lentgaliai — mažai. Visoklausių tautybių pavardės — vyriškos ir moteriškos — mirga lyg sagos prie gaisrininko milinės. Vos liežuviuo nesuskaldai beskaitydamas: ir paprastos ir su titulu — didžiausia mišrainė. Net ir mūsų tautinėje diplomatijoje itališkos kuonaigaišytės sirenadas suokia, ypač kai lietuviško aukso procentai byra...

Dar tik pora desėtkų su viršum metų praslinko tremtyje, o pažanga skūstis nereikia. Jau turime šimtus iš tautinės sąmonės išklydusių šeimų. Susirenka tokia šeiminė metinių švenčių švęsti: angliška, vokiška, itališka, vengriška ar dar kaip kitaip marčios ir žentai burbuliuoja. Anūkai su lietuviškais senukais pirštais badydamiesi pasikalba. Vaisėms pasibaigus ir svečiams išsiskirsčius, senukas pro tautinės sąmonės draiskalus, moko savo senukę: «Sakiau, motin, tau seniai — kalbų mokykimės. O tu vis atžagariai... Su anūkais dabar susikalbėtume. Ką su ta lietuviška kalba? Pati dabar matai — net aplink stačią apvaziuoti negali...»

Istoriniai pavyzdžiai šneka, kaip lietuviški Radvilos pasidarė lenkais. Per Kenedienę prie graiko milijonų prislinko. Net Johnsonui lietuviško kraujo airį žentu įtaisėme. O mums kas? Absoliučiai nieko nebeliko. Net apie tautinę sąmonę prie jų bent kiek padoriau išsižioti nėra kaip. O dabar — spriginėjančių raketų dešimtmetyje — lopšeliuose besispardanti lietuvių pabėgėlių atžala žada daug gausesnį pjūtį ne tik airiams, lenkams, vokiečiams, bet ir prancūzams ispanams, italams, vengrams, lenkams, rusams ir t.t. Jau girdeči kažkur krykštaujantis indonezas kažkur užsiminta net apie lietuvišką abisina. Lietuviškas kraujas, kaip banguojantis vandenynas, užlieja kone visų pasaulio tautų pakrantes. Stainas savo laiku gen. St. Raštikiui tarsi panašią mįslę užminė — kad Lietuva pasiektų tokios galybės kaip Vytauto laikais. Deja, tas pasaulio tautose cirkuliuojantis lietuviška-

sis kraujas nekrykštuoja tautine sąmone. Nekrykštuoja, nors tu galą gaudi Mama lietuvė, o vaikai tarsi nulieti fricai. Tėvas lietuvis, mama australė, o vaikai — anglai. Tėvas prancūzas, motina lietuvė, vaikai — prancūziukai. Tėvas lietuvis, motina senjora, o vaikai — net garbiniuoti italio. Kaip nori, taip durstyk, o lietuviybės nei kvapol! Taip gabiai mes mokame nutautėti, kad nei sudiev, Lietuvėle, nespėjame pasakyti! Laimė dar kad tokių šeimynėlių pensininkas tėvukas kadaid tikiems pat pensininkams patriotišką kalbą išdrožia. Tai vienintelė paguoda! Ana va, prieš kiek laiko lietuviškam susirinkime įsitarščiavęs patriotas iškilmingai pridūrė: «Aš savo dukterį leisiu už gero svetimšalio, bet ne už blogo lietuvių, ir kone mušdamasis į krūtinę šūktelėjo: «Tai mano credo!» O kokią patriotinę kalbą prieš tai jis išpylė. Neklauskit! Ir į laikraštį kad parašo — užu širdies stveria. Am basadoriais savo tautos, girdi, mes kiekvienas privalome būti: visi, alei vieno...

IZRAELITAI — NE IŠ TOKIO MOLIO

Genezės knygoje sakoma, kad pirmieji žmonės buvę nulipdyti iš molio. Tačiau lietuviškam molio, atrodo, pritrūko rišančių medžiagų ir už tai tremtyje praskydome lyg šlynas vos tik svetimas lietutis pavilgė. Štai Vasario 16 gimnazijos kuratorijos pirmininkas dir. V. Natkevičius savo pranešime skundžiasi: «Gimnazijai beveik visai savo vaikų neduoda lietuviai inteligentai. Iš 99 mokinių tik vieno tėvas akademikas... Gydytojų, daktarų ir kitokių, daugiausia susituokusių su svetimtautėmis — svetimtaučiais, turime kelias dešimtis, beveik visi jie save priskiria prie naujųjų «bajorų» ir savo vaikus teleidžia į svetimas mokyklas ir nemaro jų nė namuose mokyti lietuviškai».

Kas čia pasakys, aiškintis netenka. Norisi tik liūdėti, nes su uždususia ar baigiančia uždusti sąmone lietuviško Izraelio nepastatysi. Šimtai pajėgių statytojų, tarsi išdidūs albatrosai, leidžiasi į plačiuosius vandenius, nesiryždami nė sudiev pasakyti gimtajai pakrantei. Ta prasme «Tėviškės Žiburiuose» Ed. Šulaitis pateikia būdingą žinutę: «Lietuvius neįaukiai nuteikė, kad vysk. Marcinkus, kuris pusėtinai gerai kalba lietuviškai, nesiteikė nei pamokslo, nei Sutvirtinimo sakramento apeigų metu prabilti savo gimtąją kalbą. Šv. Antano parapijai priklauso apie 80% lietuvių kilmės žmonių, o parapijos mokykloje daugiau kaip pusė yra naujųjų ateivių vaikai».

Ką gi daugiau gali pasakyti? Ne svetimieji, o patys gal votrūkiškais skubame į nutautėjimą. Savas savam padedame nutautėti. Šiokia ar kitokia proga traukiamės nuo gimtosios kalbos, nepraleidžiam progos bakstelėti svetimu nuodėguliū į tautinės sąmonės žiburį. Nuo šitos pagundos mus neapsaugoja nei akademijos, nei mokslai, nei laipsniai, nei dvasiški ar pasaulietiški drabužiai.

Prieš šias eilutes rašančiojo akis ant stalo du laiškai: vienas iš Suvalkų miesto (dabartinės Lenkijos ribose), o antras — iš Tasmanijos salos, priklausančios Australijai. Iš Suvalkų miesto rašo: «Dar taip neseniai Suvalkų miestas buvo kiauurai lietuviškas, o dabar viskas jau išblaškyta, nėra jokio bendro kamieno, kurio laikytųsi lietuviai... Viskas keičiasi. Ir čia, Suvalkuose, yra tokių lietuvių, kurie visiškai nenori prisipažinti, kad esą lietuviško kraujo». Tarsi susitaręs su anuo iš Suvalkų, kitoje žemės pusėje, tautietis iš Tasmanijos skundžiasi «O daug yra tokių, kurių ir su žiburiu jieškodamas nerasi ir nieko lietuviško neišsiūlysi, nes su lietuvių nieko bendro jau neturi...»

Šiuo ir baigsime šias nekuklas pastabas iš gausių šimtinių plačiai mūsų gyvenime išsikerojusių. Iš kokio molio mes pagaminti, taip ir lieka neatsakyta. O ar kada pajėgsime — bent į žydus nusižiūrėję — sukurti lietuvišką Izraelį?

FALJETONAS

VYTAUTĖ ŽILINSKAITĖ

Apie veziku atgaivinimą

V. Žilinskaitė garsėja okupuotoje Lietuvoje kaip gabi faljetonistė, sugebanti ne tik pastebėti kreivas dabartinio gyvenimo linijas, bet ir pasakyti gana tiesų žodį. Čia pateikiame vieną jo faljetonų iš satyrų riaknio «Romantikos institutas». Red.

Dabar, kai raketos artėja prie šviesos greičio ir kuriami ekspresai su oro pagaliais, sukarią per valandą 700 km, pasigirsta vis daugiau

blavių balsų, reikalaujančių sugrąžinti vezikus. Esą, mes lekiamo į priekį tokiu greičiu kad, ko gero, niekur ne nuvažiuosime.

Tačiau, atrodo, šis delikatesas ant guminių ratų bus skirtas ne kiekvienam, o turistams iš užsienio, kaip ir unguriam, raudonieji ikrai bei kiti skanėstai, kurių mes patys nematome. Tuo tarpu vezikus — matysime. O tai — žingsnis į priekį.

Bet tik negalvojančios žmogus gali galvoti, kad vezikų atgaivinimo problema bus taip lengvai ir greitai išspręsta. Ne, reikalas čia žymiai sudėtingesnis. Visų pirma tai liečia patį veziko asmenį.

Iš praeities paveldėjome ryškų veziko tipą. Jo nosis raudonai melsva ir pragerta jis neįstengia taisyklingai su regzti dviejų žodžių (kaip mūsų jaunieji poetai), labai negražiai šnypščiasi, o apie penkiaukščius keiksmazodžius nėra ką ir kalbėti. Būtent tokį veziką (kaip šešiolikamečius chuliganus) mums įbruko buržuazinė-feodalinė praeitis.

Suprantama, į tokį atsakingą postą, kaip veziko pasostė, šitokios praeities liekanos sodinti negalėsime. Mes ją perduosime taksi parkui, kur pragerta nosis ir plūdimasis bus kaip tik savo vietoje, o patys išsiauginsime šiuolaikinį, tarybinį veziką, palikę jam iš slogios praeities tik slogą ir lopytus veltinius.

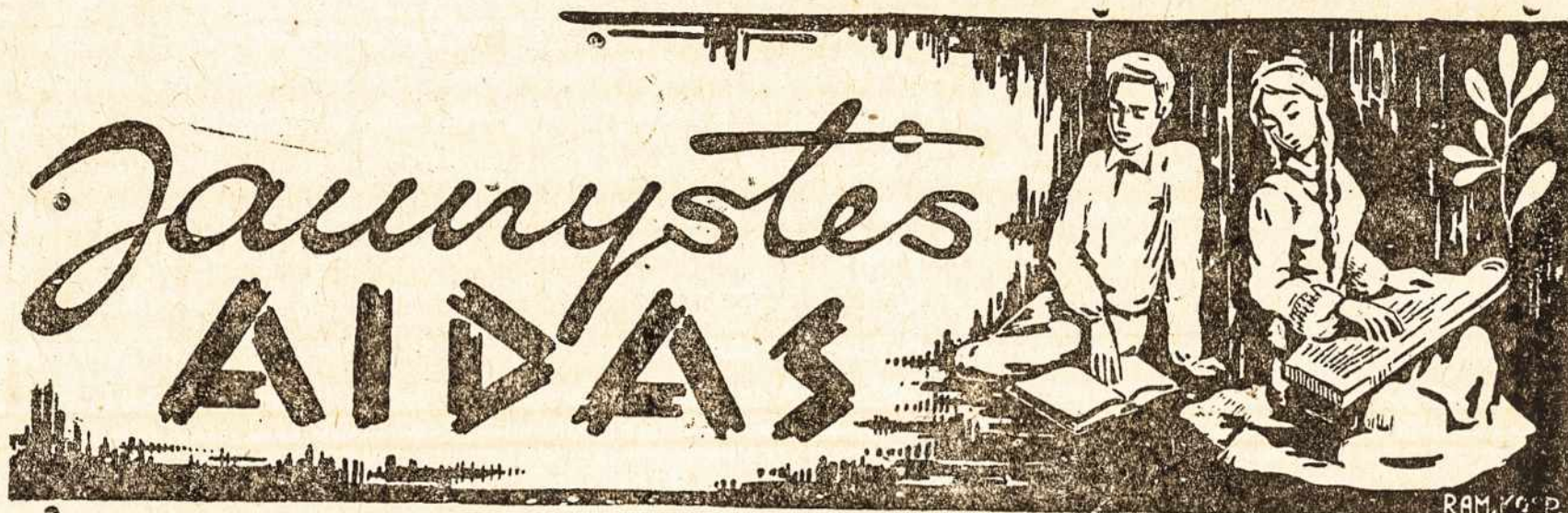
Kaip jis atrodys?

Šiuolaikinio veziko veidą nesunku įsivaizduoti. Visų pirma, tai vyras. Moteris-vezikė skamba neįprastai ir nemaloniai. O duoti jai į rankas botagą nesutiks nė vienas vyras — užtenka kočėlo. Be to, kai moterys atsisės ant pasos čiu, kas akmenis nešios ir griovius kas?

Žodžiu, tai bus vyras, tiksliau — daug vilčių teikiantis jaunuolis, kuriam buvo sudarytos visos sąlygos tapti Einšteinu arba Mocartu ir kuris pasidarė veziku. Kadangi, kaip minėjome, šis jaunuolis vėžins taristus iš užsienio, jis turės būti taip gerai idėjiškai pakaustytas, kaip ir jo arklys. Pageidautina, kad jis būtų poliglotos arba bent mokėtų taisyklingai ištarti: «Have you for seling 100% wool sweater or bolonij raincoat?» Neminėsime, kad nūdienis vezikas privalo žinoti kiekvieną savo miesto akmenį, kad, pavyzdžiui, veždamas turistus į Subačiaus gatvės Barba kaną, taip sumaniai aplenkų II tarybinės ligoninės patalpas, tarsi jų nė nebūtų.

Maža to: tarybinis vezikas neturi būti užsislendęs siauruose savo specialybės rėmuose. Niūkindamas stipriai pažabotą arkli, jis puikiai įsivias politinės taktikos bei strategijos principus. Laisvalaikio metu tikimės pamatyti tarp kamerinės muzikos mėgėjų pusbačių ir jo lopytus veltinius (gal tai pagaliau išspręstų tuščios koncertų salės problemą Kaune?). Vieną kitą vakarą savo radikulito kamuojamas strėnas jis pašildys «Dainavos» kamputyje prie puodelio karštos kavos ir įsidrąsinęs gal įterps vieną kitą blankų žodelį į sodrų mūsų intelektualų žargoną.

O prie to, kas jau minėta, pridūrė, jog jo nosis, kad ir (pabaiga 3 pusl.)

MŪSU JĖGOS, MŪSU ŽINIOS, LAISVAI LIETUVAI TĒVYNEI

KUR VAISIAI?

Kiek daug žiedų mūsų jauname citrinose me delyje! Džiaugėmės, kad bus daug vaisių. O vis gi vaisių nebuvo. Tik vienas kitas žiedelis užmezgė, kiti nukrito nemezgę vaisiaus. O ir užmezgusieji neužaugo. Mažučiukai, kaip smulkūs žirneliai, nukrito

Kiekvienas vaikas, mergaitė yra tartum toks jaunas žydys klestis medelis. Kiekviename jų glūdi ne vienas kitas gabumas, o visa eilė. Ir tikiesi, ir lauki žmogus, kad tas ar ta išaugs į šaunų vyrą, merginą, kuris bus tėvų, ir tautos, ir Bažnyčios pasididžiavimas ir garbė.

Deja — nieko iš jo ar iš jos neišejo. Savo gabumų neišskleidė, jais nesinaudoja. Nei šeimai nei tautai, nei Bažnyčiai iš jų naudos nei pagu dos nėra. Jie yra ir lieka neužaugos, dvasiniai nykštukai, neradę patys savęs, smėlio grudeliai, tarp milijonų kitų grūdelių.

O juk jų Kūrėjas pareikalauja ir iš jų atskaitos, ką jie padarė su jiems suteiktais talentais? Savo gabumas jie gavo ne tik sau, bet ir kitų labai panaudoti, juos išskleisti, išstbulinti... Kokia atsakomybė!

Visų šventųjų ir Vėlinių progos versta verčia kiekvieną apsigalvoti, ką aš darau su savo talentais? Kokie mano vaisiai?

Kun. Jonas.

DARBO DŽIAUGSMAI

TIHAMER TOTH

Kas myli savo tėvynę, teatsimena «didžiausiojo vengro» grafo Stepono Szechenyi žodį: «Ti kroji tautos galybę glūdi mokytų žmonių skaičiuose. Ne derlingi laukai, ne kalnai, metalai ir

tt. parodo visuomenės pajėgumą, bet mokslas. Jis vienas tesugeba anuos daiktus protingai panaudoti.»

Bet ar išlėpęs, tingiats jaunuolis galės būti naudingas visuomenės narys? Ar pakels tėvynę nedorai mąstanti ir kiekvieno darbe vengianti jaunuomenė? Kas jaunystėje tik tiek dirba, kiek yra verčiamas, kaip toks atliks savo pareigas, kai jo niekas nebevers?

Tinginystė yra tikras pačio žmogaus bodelis. Kas visa turi, ko tik panori; apie ką visi šokinėja ir tenkina jo kiekvieną užgaidą; kam gyvenimas yra lyg anas pasakos stalelis, pagal norą apskraunąs gardžiausiais valgiais — to likimas yra tikrai vertas pasigailėjimo. Darbo metu valandos tikrai skriste skrenda, o nieko neveikiančiam net ir minutės tingiai slenka. Vogti Dievui laiką tikrai yra negeistiniausias žmogaus darbas.

O ko tokiam trūksta? Jam trūksta darbo džiaugsmų, kurių galime įgyti nusigalėdami, susivaldydami, ištesėdami.

Kokia palaima yra darbas, žino tik tas, kas, pavyzdžiui dėl sunkios ligos ilgesnį laiką buvo priverstas nieko neveikti. Belaisvių gyvenimas greit virsta didžiausia kančia, jei tik jie ištisas dienas, savaites ir mėnesius esti priversti nieko neveikti ir sėdėti savo kambarėliuose. Iš tikrųjų tokioje būklėje galima greitai išeiti iš proto.

Romos imperatorius Septimus Severus 211 metais Britanijoje sunkiai susirgo ir turėjo atsiguulti į lovą. Atėjo kartą pas jį tribūnas paklausti, kokį šūkį kariuomenei pasakyti. «Laboremus» — atsakė sergąs valdovas. Jis žinojo, kad pareiga ir gyvenimas kartu gimė, ir pirmoji tik tada baigiasi, kai antrąjį kapas prislėgia.

taip eiti prie savo darbų. Jie stovi prie mašinų, triūsia dirbtuvėse, dirba lauke ir todėl daugybė įdomių dalykų jiems yra visiškai neprieinami. Bet mokantis ar skaitant, didvyriai keliai iš tūkstant mečių kapų, didieji filosofai su tavim kalbasi, garsūs poetai tau skaito savo kūrinius; seniai din gusių tautų paminklai iškyla prieš tavo akis; didžiųjų žmonių mintys ir sumanymai atgyja tavo prote. O kas negali mokytis, tas viso to niekad nepatirs. Tuo tarpu gali klausyti pasakojimų apie nuostabų jūros gelmių gyvenimą; apie begalinį žvaigždžių tolumą. Todėl turi būti dėkingas, kad tau reikia mokytis!

Tikrai, sąžiningas mokinys jaučia šitą džiaugsmą ir mokosi ne dėl to, kad reikia, bet mokosi laisvai ir kiek tik gali. O pabaigęs mokslo dieną jis pajunta tą darbo džiaugsmą, kurį Šileris apdainavo «Varpo giesmėje»:

«Karštas prakaitas turi iaušėti nuo kaktos, nes reikia, kad darbas girtų darbininką.»

SEKUNDĖS

Raudonas sekundžių rodiklis brukšnelius vejas elektrine jėga.

Tai belaikių amžių svoriu užgulus amžinybė, kaip deimantas rėžia stiklą dabarties.

Nenuostabu, kad kasdienė sekundė tokia sunki.

O kas bepaliks? Ar tik forma išrėžta? Ar ir stiklas anapus nukris

Išryškės Jo šviesoje tavo ir mano amžinosios išvaizdos.

A. Tijunėlis.

Conhecer, aprender...

71. Gediminas foi o segundo rei da Lituânia. Seu govêrno foi:

- A. mais ou menos no ano 1200
- B. „ „ „ 1300
- C. „ „ „ 1400

72.

Quem governava a Lituania quando os cruzados atacaram Pilėnai?

- A. Kęstutis
- B. Gediminas
- C. Vytenis.

73.

Nessa mesma batalha de Pilėnai, os lituanos eram comandados por um famoso grão-duque. Seu nome:

- A. Jaunutis
- B. Algirdas
- C. Margis.

74.

Quem escreveu o livro «Palangos Juzė»?

- A. Motiejus Valančius
- B. Adomas Mickevičius
- C. Vincas Kudirka.

75.

«Sudiev, kvietkeli, tu brangiausias» — é uma canção muito conhecida. Quem a escreveu?

- A. Ant. Vienažindys
- B. Maironis
- C. Ant. Baranuskas.

76.

Dessas três palavras apenas uma está escrita corretamente. Qual é?

- A. kūrinyš
- B. kurinyš
- C. kūrinyš

77.

Nessa sentença foi omitida várias vezes a mesma letra. Qual?

L—šas po l—šo ir akmenį prat—šo.

- A. letra e
- B. letra i
- C. letra a

78.

Principal porto da Lituânia:

- A. Klaipėda
- B. Kretinga
- C. Palanga.

79.

A cidade de Ragaines está perto de:

- A. Klaipėda
- B. Tilžė
- C. Šauliai.

80.

Um dos jornais lituanos chama-se Draugas. Onde é ele editado?

- A. Lituânia
- B. Estados Unidos
- C. Australia,

RESPOSTAS:

1-B, 2-B, 3-C, 4-A, 5-A, 6-A, 7-C, 8-A, 9-B, 10-B.

VIRTUVĖ

O SIGNIFICADO DA ALIMENTAÇÃO

A alimentação é mais do que muitas mulheres imaginam. A comida não é apenas satisfação da fome mas tam-

bém um prazer interior e relaxamento dos nervos após a tensão de um dia de trabalho. A função da dona de casa é fazer com que o ambiente das refeições seja tranquilo. A mesa deve ser limpa e a comida feita com gosto e servida adequadamente. A mesa não é lugar de discussões, não é hora do marido reclamar dos gastos da mulher, nem da mulher levantar problemas financeiros ou familiares. Não é lugar, tampouco, para repreender as crianças. Nesta hora, todas as preocupações e brigas devem ser deixadas de lado. Atualmente, a hora das refeições é quase a única hora em que a família se reúne. É este bom momento não deve ser envenenado com mal-entendidos familiares. Cada um deve sentar-se à mesa com bom humor e com vontade de repartir com os demais os bons momentos vividos durante o dia. Os alimentos são muito mais úteis ao organismo quando ingeridos em ambiente tranquilo e alegre. Brigas, rixas, ou ner-

vosismo de um dos membros estragam o apetite como também atrapalham a digestão. Isto influi especialmente em crianças e em pessoas nervosas por natureza. As vezes queixamo-nos da inapetência das crianças e não levamos em conta as brigas que acontecem na hora da refeição. Esquecemos que o sistema nervoso infantil é muito sensível. Frequentemente exigimos mais das crianças que de nós mesmos.

A dona de casa, mãe de família, é a pessoa que preside as refeições, é seu dever fazer com que os membros da família não tenham receio de sentar-se à mesa, pelo contrário, que esperem por esta reunião familiar.

As vezes desdobramo-nos em gentilezas exageradas com visitas mas esquecemos das pequenas atenções diárias com nossos familiares, cujo bem estar deve ser a nossa maior preocupação.

Moteris, 4, 1958

(pabaiga iš 3 pusl.)

kiek jis mauktų, ne violetinė (svečiai!) ir kad šnypščiasi jis į specialią popierinę servetėlę, turėsime išbaigtą šiuo laikinio vežiko portretą. Patriušę tokį vežiką išsiaugin-sime, sunkiau bus su avižomis.

Tam tikrų keblumų gali sudaryti botagas. Dar neaišku, kas užsiims jo gamybą. Iš vie nos pusės, botagas šliejasi prie diržo ir musmušių, kurių lengvajai pramonei ne visada pavyksta išsiginti. Iš kitos pusės — botagas yra neatskiriama arklio, gamybos priemonės dalis. Dėl to botago gamybos (tiksliau, negamybos) klausimų (lengvoji ir sunkioji gali susikibti už plaukų. Peštynės tęsis tol, kol, kaip paprastai, abi pusės gaus botagu. Tada botagai pasipils urmu — iki kito ketvirčio pradžios.

Vežikų atgaivinimas atgaivins miestų orą. Jis pasidarys kur kas grynesnis, sumažės kancerogeninių medžiagų: arkliams išmes ne sudegusias dujas, o natūralius produktus. Tai praplės mirštančias kiemsargių funkcijas ir apgaubs jas romantika — gal neberekės jos ieškoti okeanuose ir kazachstanuose. Be to, šie natūralūs produktai išmaitins visą armiją žvirblių bei kitų paukščių, ir zoologų būkštavimai dėl sparnuočių išnykimo Lietuvoje neteks realaus pagrindo. O poetai, atvirksčiai, gaus patirti didelį nuostolį: jie neteks populiaros ir pelningos temos apie paskutinį Lietuvos arkli.

Vežikų pasirodymas miesto gatvėse sukels šiokių tokių permainingų ir tam tikrų organinių galvosūkių. Bet kai pagaliau sunkumai bus užpa-

kaly, o priešaky pamatysime nurodytu maršrutu klusniai kaukšint arkli su šorais — ne vienas susigraudinęs turėns paskui šią simbolišką eiseną. Iš tikrųjų — koks ultramodernus vaizdas, vingiuota senamiesčio gatvelė, senoviški žibintai, gotika, barokas oriai ir lėtai riedas vežikas, o iš paskos — lyg rojaus paukščio uodega — koks tužinas automobilių ir furgonų Kažkoks šoferis, neapsikentęs kyšteli iš kabinos galvą ir baubteli:

— Ei tu, vėžliene Tortila, Negali greičiau pasijudinti su savo nukaršusia kumelpalke?

Mūsų vežikas neatsigrįžta. Neatsako storžieviui. Jis netgi atleidžia vadžias. Jis padarytų tą patį, jeigu iš paskos judėtų transportas su nitroglicerinu. Jis žino, kad gatvės kamščio organizavimas yra jo tiesioginė funkcija. Gali būti, kad kumelė visai sustabdoma. Todėl reprezentacinis vežiko cilindras net su siploja nuo siunčiamų praieksmų krušos.

— What is it? — iškiša savo užsienietišką smakrą turistas. — Was ist das?

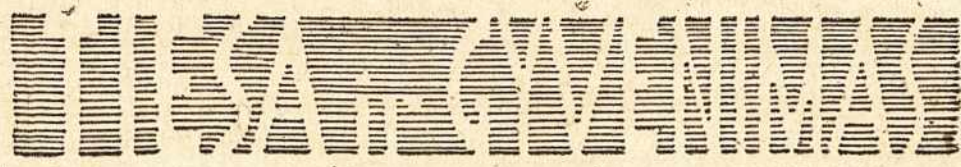
Vežikas šaltakraujiškai pataiso suplotą cilindrą ir man dagiai paaiškina:

— O, thei are congratulating our dear, respected guest! It is the typical salute!

Turistas atsuka nušvitusių veidą į kamštį ir plačiai, dėkingai nusišypso;

— Thank you, gentlemen! I shall pass your salute for my people! Thank you ever much! Paix! Mir! Družba! Ura!

Ak, ką ir kalbėti, verkiant mums reikia vežiko! Tada vi są kaltę dėl trypčiojimo vietoje suverstume arklams..

Pagarba Žmogaus Asmeniui

Nors žmogus savo esmėje yra ir labai vargingas bei silpnas, tačiau jame yra kas tai tokio, kas reikia labai gerbti. Apie tai pasisakė Vyskupų Suvažiavimas antrame Vatikano Susirinkime. Štai jo žodžiai:

«Susirinkimas pabrėžia pagarbą žmogui. Visi privalo artima, nė vieno neišskirdami, laikyti «kitu savimi», pirmoje eilėje žiūrėdami jo gyvenimo ir deramam jo būviui reikalingų priemonių (plg. Jok. 2, 15-16), kad nebūtų panašūs į turtuolį, kuris visiškai nesirūpino vargšu Lozoriumi (plg. Lk 16, 19-31).

Ypač šiandien esame griežtai įpareigoti tapti artimu kiekvienam žmogui ir, susitikus jį, veikliai ateiti jam į pagalbą, ar jis būtų visų apleistas senelis, ar neteisingai paniekintas svetimšalis darbininkas, ar tremtinys, ar iš neteisėtos moterystės gimęs vaikas, nenupelnytai kenčias dėl savo nepadarytos nuodėmės, ar alkanas žmogus, prabylęs į mūsų sąžinę savo prieinamu Viešpaties žodžiu: «Kiek kartų jūs tai padarėte vienam šitų mano mažiausiųjų brolių, man padarėte» (Mt. 25. 40).

Be to, kas tik yra nukreipta prieš patį gyvenimą, kaip žmogžudystė, genocidas, abortas, eutanazija ir apgalvota savijudybė; kas tik pažeidžia asmens neliečiamumą, kaip žalojimas, kūno ir dvasios kankinimas, bandymai psi-

chiškai prievartauti, kas tik prieštarauja žmogaus vertybei, kaip nežmoniškos gyvenimo sąlygos, savavaliavimas kalinimas, trėmimas, vergija, prostitucija, prekiavimas moterimis ir jaunuoliais, taip pat ir pažeminančios darbo sąlygos, kuomet su darbininkais elgiamasi kaip su grynais įrankiais pasipelninti, o ne kaip su laisvais ir atsakingais asmenimis; — visi šie ir panašūs dalykai yra gėda. Jie nuodija žmogiškąją civilizaciją, ir labiau pažemina tai darančiusius, negu skriaudžiamuosius. Jie taip pat pažeidžia Kūrėjo garbę.

II Vatikano Dokumentai, I t. 195-6

ANTANUI KUČINGIUI 70 METŲ

Spalio 18 dieną 70 metų amžiaus susilaukė ANTANAS KUČINGIS, Lietuvos operos solistas (bosas) nuo 1924 metų rudens, neskaitant kelerių metų «gastrolių» kalėjimuose ir Sibire priverstinio darbo stovyklose. Paleistas iš tų «gastrolių» buvo vėl priimtas į operą Vilniuje, o 1961 metais buvo išleistas į pensiją. Dabar gyvena Kaune, retkarčiais dainuoja Kauno Muzikinio teatro spektakliuose ir koncertuose. «Veteranas vis dar scenoje», rašo A. Kalinauskas «Literatūros ir Meno» laikraštje.

(ELTA)

ISIDĖMĖTINI ADRESAI: LIETUVOS ATSTOVYBES URUGUAY, MONTEVIDEO

p. Anatol. Grišonas, Ciudad de Paris 5836, Tel. 50-2180. Veikia kasdien prieš piet.

LIETUVIŲ BAŽNYČIA VILA ZELINA: Rua Inacio ir Av Zelina, Mons. Pio Ragažinskas, Tel. 63-5975.

Liet. Bendruomenė, pirmas p. Juozas Tijunelis Rua Iatai, 150 — Casa Verde, Tel. 266-0346.

TĖVAI JĖZUITAI: Rua Juatindiba, 20 Parque da Mooka — Tel. 273-0338 arba 92-2263

LIETUVIŲ KALBOS PAMOKOS S. PAULY:

MOOCA, Rua Juatindiba, 20 šeštadieniais 14 val.

LIETUVIAMS PAMALDOS LAIKOMOS

V. Zelina parapijoje kasdieną ir kiekvieną sekmadienį kaip iki šiol.

Šv. Kazimiero parapijoje: Parque da Mooka Rua Juatindiba, 20.

Sekmadieniais ir šventadieniais 8, 10 ir 17,00 val. Darbo dienomis 7 ir 7,30 val., arba atskirai susitarus dėl laiko, kai turimos metinės ar 7 d mišios;

Išpažintys čia klausomai kasdieną prieš mišias, Pirmą mėnesio sekmadienį Parque das Nações 10 val. V. Carolina 15 val.; Casa Verde, 17,15 val.

Antrą:

Jaçana klierikų kopl. 8,30 val. Bom Retire, 10,15 val. Utinga 16,30 val.,

Trečią:

Agua Rasa 8,30 val.; Moinho Velho 11,30 val., Lapa 16,30 val.,

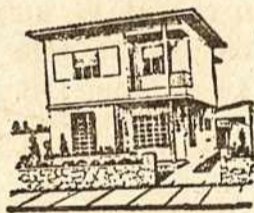
Paskutinį:

Vila Anastacio 8,30 val.; Vila Bonilha 10,30 val. V. Prudente 18 val.

«MŪSŲ LIETUVOS» REDAKCIJAI IR ADMINISTRACIJAI, TAIP PAT IR SĂO PAULO LIETUVIAMS JĖZUITAMS GALITE SIŪSTI LAISKUS ŠIUO ADRESU

CAIXA POSTAL 4421, S. PAULO, BRASIL.

SKAITYKITE IR PLATINKITE VIE NINTELI PIETŲ AMERIKOS SAVAITRAŠTI «MŪSŲ LIETUVA».

Stasys Lapienis

naujose patalpose parduoda įvairias statybos medžiagas bei visokių namų reikmenis.

Naujasis adresas:

DEPOSITO PARATODOS

Avenida Sapopemba, 5761, V. Guarani

ALEKSAS KALINAUSKAS

Advokatas

atlieka visus teisinio pobūdžio darbus, kaip įvairių bylų vedimas, inventarijų sudarymas, deskritis, dokumentų atitaisymas, nuomininkų išmetimas ir kiti darbai.

Rezidencija:

R. Joaquim Piza, 204
Tel. 31-2548

Raštinė:

. 15 de Novembro, 244
4.o - Sala 19 - Tel. 37-0324
no 14,00 iki 18,00 val.

JONAS JAKUTIS

RUA COSTA BARROS, 352

TEL. 63-3285 — VILA ALPINA

Turi įvairiausių statybos medžiagų, geležinių daiktų, indų bei darbo įrankių.

Lietuviai pirkim pas lietuvius!

Įkorporavimai — kondominijos — sklypų išdalinimas — Administracija — nejudomo turto pirkimai bei pardavimai — kreipkitės į

Administradora e Imobiliaria Bernardes Ltda. atsakomasis bendrininkas Gil Prestes Bernardes

Praça Antonio Prado, 33, — 4* andar, conjunto 401. Telefonas 33-1443 — São Paulo.

Didelis pasirinkimas medžiagų ir skoningas pasiuvimas, LAURO SANDRON vyriškų rūbų

SIUVYKLOJE LAURO

Rua do Orfanato, 686, — V. Prudente — Fone 63-5294 São Paulo

Medžiaga parduodama ir išsimokėjimui, teikite ir įsitikinkite medžiagos ir darbo kokybe ir kaina

VIENTELIAI ATSTOVAI GARSIOJO VANDENS LINDOYA

IRMAOS CARRIERI LTDA

Lindoya vanduo yra senai žinomas gėrimas. Kurio puikų veikimą į žmogaus sveikatą jau visi yra vienbalsiai pripažinę. Pabandykite, sitikinkite ir visados naudokite!

Rua Dino Bueno, 643
Telefonas: 220-1748, 220-1751 e 220-1752

Caixa Postal 3967 — SĂO PAULO

MŪSŲ Lietuva

RUA JUATINDIBÃ, 20 — P. DA MOÓCA — SÃO PAULO, 13

Ši sekmadienį 11,30 valandą S. Paulo katedroje bus Jo Eksom. vyskupo A. de Castro Mayer šv. Mišios už Rusijos revoliucijos metu ir per visą komunistinį režimą žuvusias aukas. Jų tarpe yra daug lietuvių. Todėl dalyvaukime tose mišiose, susispietę aplink savo vėliavą.

Šiomet pirmą kartą į tą maldą įjungiamos ir Brazilijoje pereitais metais teroristų užmuštos nekaltos aukos.

mo valandos įrašytos bilietuose. Jau galima iš anksto įsigyti Casa Verde pas Juozą Tijunėlį, Jurgį Matelionį ir Andrių Stankūną. Prudentėje pas Motiejų Tamaliūną, rua Agostinho Latari, 346 ir pas visus Brolijos narius Zelinoje.

Bus lietuviška muzika ir šokiai.

Pasinaudokite proga.

LANKYS VILAS!

Lietuvių Bendruomenės Tarybos nariai lankys vilas pasitarti dėl kandidatų į sekančią Tarybą ir rinkimų komisijoms sudaryti, bei tuos rinkimus praveisti.

Lapkričio 9 dieną Juozas Čiuvinškas lankysis Jačanã, Bom Retiro ir Utinga.

Lapkričio 16 dieną Petras Šimonis lankysis Moimho Velho, Agua Rasa ir Lapa.

Lapkričio 30 dieną Jonas Bagdžius ir Vladas Steponaitis lankysis Vila Anastacio, Vila Bonilha ir Vila Prudente.

VISŲ ATEITININKŲ SUSIRINKIMAS

Šaukiamas lapkričio 30 dieną 14 valandą Jaunimo Namuose.

Nepatingėkim susirinkti ir drauge smagiai praleisti laiką! Dėdė Juozas

BROLIJOS PIKNIKAS

Šv. Juozapo Vyrų Brolija rengia paskutinį šių metų pikniką PRAIA GRANDE.

Piknikas bus sekmadienį, lapkričio 16 dieną, kaip jau seniai buvo skelbiama parengimų kalendoriuje. Išvažiavi-

SUŽINOTA kad liepos mėnesį šiais metais mirė Teklė Laudanskaitė Stasiulaitienė, gyvenusi su vyru Stasiu Vila Gerti, Rua Manoel Augustinho Ferreirinha 1154. Ji sulaukė 75 metų.

Šeimai ir giminėms reikiame gilią užuojautą.

MŪSŲ MIRUSIEJI

Spalio 24 d., Vila Luzinda, prie Camilopolis mirė Antanina Izgevičienė, sulaukusi 65 metų. Liūdesy paliko vyrą Adomą, sūnus Vytautą ir Kazimierą su marčiomis ir anūkais. Palaidota Camilopolis kapinėse. Ketvirtadienį, spalio 30 d. 19 val. buvo septintos dienos Mišios Tautų Parko bažnyčioje.

Lapkričio 23 dieną Seserų Pranciškiečių salėje AUŠROS choro penkmečio koncertas ir savanorių kūrėjų, partizanų bei už Lietuvos laisvę galvas paguldžiusių karių paminėjimas.

Pakvietimus galima gauti pas visus AUŠROS CHORO narius. Suaugusieji aukoja tris kruzeirus, mokiniai ir studentai vieną kruzeirą.

TRADICINIS
L. K. BENDRUOMENĖS CHORO

KONCERTAS SU SIMFONINIŲ ORKESTRU

lapkričio mėn. 8 dieną 21 valandą Vila Zelinoje, gimnazijos salėje. Šiame koncerte simfoninis orkestras pagros kelis numerius.

Sokiama gros jaunimo mėgiama orkestras. Veiks bufetas. Pakvietimus ir staliukus galima įsigyti pas choristus ir Vila Zelinoje klebonijoje.

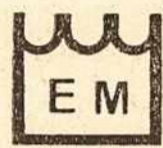
Maloniai praleisite vakarą, dalyvaudami Vila Anas tazijos dr. Jono Basanavičiaus vardo Lietuvių Mokyklos Globėjų ruošiamame

ALUČIO BALIUJE,

kuris įvyks š. m. lapkričio 29 dieną, 20 valandą to paties vardo mokyklos patalpose, rua Camacã, 624.

Nusipirkę pakvietimą, gausite bokalą, alų, užkandžius ir dar smagiai pasižokti. Lauksime atvykstant.

Rengėjai

ESTAMEL

REVENDEDOR AUTORIZADO

PAR-CE-LA-MEN-TE

Assim Você poderá pagar qualquer serviço de mecânica, funilaria e pintura de seu VOLKSWAGEM em nossas oficinas.

Com apresentação dêste anuncio Você receberá

GRATIS

UMA TROCA DE OLEO de motor de seu VOLKSWAGEM (valido somente para os meses de Outubro e Novembro), ou IBIT FAMA, 1235/1269, Fone 63-2387, V. Prudente.

V V V V
ww ww ww ww

ESTAMEL — STASIO MELIUNO, sūnaus dirbtuvės atlieka išsimokėtinai visus Jūsų VOLKSWAGEN taisymo ir dažymo darbus.

Spalio 28 d. mirė

A. A. STEFANIJA MELIUNAITĖ — ŠABOKIENĖ

Ji buvo 59 metų amžiaus, gimusi Rageliuose, Rokiškio apskrityje.

Liko brolis Stasys Meliunas sesuo Emilija Vainauskienė ir kiti giminės. Palaidota La pos kapinėse, šalia motinos.

NAUJA KEPYKLA

Jonas Augustaitis, Santo André mieste, rua 15 de Novembro, 519, atidarė „Padaria Pão de Queijo“. Kepa labai skanius ir sočius, kurių yra daug rūšių ir kiekvienas kainuoja po 200 senų kruzeirų. Nusipirkę 5 pyragaičius ir suvalgę, užsigerdamas pienu, jau-

tiesi pilnai pasisotinęs. Pareikalavimas yra didžiausias, Malonu, kad mūsų tautiečiui gerai sekasi! Sveikiname!

PAIEŠKO

Petkevičius Jonas, kilęs iš Trakų apskrityje, Varniškių kaimo, paieško savo seserų Leosės ir Emilijos, abi ištekėjusios. Jos išvyko 1925 metais į Braziliją. Kas žino, prausti jam pačiam: Stavgavel Szerecinski ul.

Armii Czerwonej 20a
Poland Europe
Petkiewicz Jan.

JONAS STUKAS

Stambus fabrikantas iš Cam

ADVOKATĖ IRENA GRITĖNAS — SPINA

praneša tautiečiams, ką daro inventarus, iškraustymus, skyrybas, nejudomo turto administravimą,

Priima klientus savo raštinėje, esančioje Largo Sete de Setembro, 52, 6.º andar, sala 607 (priešais Forum) nuo 16 iki 18 valandos.

ATSKIRO NUMERIO

KAINA 0,30

po Largo, Paranã, atsiuntė 450 ncr. Pusę skiria laikraščiu ir pusę vienuolynui. Padarysime jį dviejų numerių Garbės Leidėju. Labai dėkojame už dosnią ranką.

ML Administracija

MIŠIOS KAPINĖSE

Lapkričio 2 d. šv. Kazimiero parapijos klebonas kun. Jonas Bružikas Jono Petriko paprašytas atlaikė Quarta Parada kapinėse šv. Mišias ir pasakė lietuvių ir portugalų kalbomis pamokslus. Dvylika žmonių priėmė šv. Komuniją. Mišios prie mirusiųjų kapo labai suartina gyvuosius su mirusiais. Pasijunta lyg viena šeima: gyvieji ant žemės, mirusieji kapuose ir šventieji dangujė.

PALAI DOTAS

Visų Šventųjų išvakarėse mirė Camilopolyje Petras Adukas, eidamas 67-sius metus palikdamas liūdinčią žmoną Aleksandrą Trumpytę, garsaus «dievadirbio» Adomo Trumpio dukterį, daug giminių, draugų ir pažįstamų. Palaidotas Camilopolio kapinėse. Teilsisi ramybėje. Gili užuojauta šeimai ir giminėms.

PJAUS ANTRAJĄ KOJĄ

Einančiam 73-jus metus Jonui Kareckui São Caetano ligoninėje pernai metais nupjauta dešinioji koja. Ligonis buvo patenkintas, nes skausmai pasibaigė, koja sugijo ir galėjo vaikščioti ant rementų. Dabar netikėtai pradėjo skaudėti kairiąją koją ir yra pavojaus, kad reikės ją amputuoti. Ligonis gyvena Vila Alpina, Rua Justiniano, 748.

NAMŲ LAIMINIMAS

Šv. Kazimiero parapijos klebonas Tėvas Jonas Bružikas, S. J. jau aplankė daug vilų, kur gyvena lietuviai. Ateinančioj savaitėj pradės lankyti Vila Ema, Sapopemba, Santa Clara, Vila Diva, Libaneza ir artimas apylinkes. O Tėvas Petras Daugintis S. J. baigs Casa Verde, Bonilha, Palmeiras ir pereis lankyti Bom Retiro.

UŽSIMOKĖJO UŽ ML

Jonas Stukas iš Paranã 225 ncr. (Garbės leidėjas).

Jonas Perednis 15 ncr.

Aleksandras Mikalauskas 10 ncr.

Visiems užsimokėjusiems širdingas ačiū.

DR. ANTONIO SIAULYS

C. R. M. 10.647

Cirurgião da Santa Casa de São Paulo
Medico da Cruzada Pro-Infancia

Especialista em Obstetricia pela Maternidade de S. Paulo

Clinica de Adultos e Crianças — Molestias de Senhoras

Partos — Operações

Horario: Das 12 as 14 e das 19 as 21 horas

Consultorio e Residencia RUA DOS TRILHOS, 1576

Mooca, Fone 92-3991

Atende-se com hora marcada

DR JONAS NICIPORCIUKAS

Cirurgião Dentista

p/ Universidade de São Paulo

RAIOS X

Consultorio: Rua Capf Pacheco Chaves, 1206,

Vila Prudente, Tel. 63-5352